

de øvrige Forslag ønsker jeg ikke at indlade mig; jeg vil blot sige, at jeg ikke kan tiltræde noget af de Forslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (H. C. D. Müller), men jeg agter ikke at udtale mig om dem. — Af de Ændringsforslag, der ere stillede og idag forsvarede af det høitærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Høyer Møller), er der kun eet, jeg skal berøre — det vil sige, det er i Grunden 4, der angaa det Samme —, nemlig et Forslag, der gaar ud paa at forandre Ordet „Sognemenighed“, som er blevet brugt i det foreliggende Lovforslag saa vel som i det fra Udvalget fremkomne Ændringsforslag. Jeg tror, at Udvalget har fuldkommen Ret i at sige, at Benævnelsen „Sognemenighed“ er et tilstrækkelig betegnende Udtryk; det har en Betydning, som er fuldstændig hjemlet ved Brugen, og det kan ikke lede til Misforstaaelse. Den ærede Forslagsstiller bemærkede, at han vilde give Udtryk, som vare klare og tydelige, men jeg skal om et Dieblisk komme til at vise, at jeg ikke tror, at det ærede Medlems Forslag just skulle tjene til at gøre Meningen klarere. Da Begrebet „Sogn“ kan anses for tilstrækkelig givet, er det klart, at Udtrykket „Sognemenighed“ omfatter dem, der netop som Menighed høre til Sognet, men de, der have udmeldt sig af Menigheden, høre ikke til Sognemenigheden. At det er i høj Grad ønskeligt, at man har et Udtryk, som er tilstrækkelig betegnende og ikke kan misforstås, er jo klart. Jeg sagde, at jeg nærmere skulde paavise, at de Ændringsforslag, der ere fremkomne for at gøre dette Udtryk tydeligere og klarere, vistnok ikke ere heldige. For det Første er det da Noget, der vidner om, at det ikke er en meget let Sag at omskrive Udtrykket „Sognemenighed“, at der, naar De ville see paa disse fire eller maaske 5 Ændringsforslag, ikke er to af dem, som have omskrevet „Sognemenighed“ paa samme Maade. Der forekommer Udtrykket „Sogn“ i et af dem, „Menighed“ i et andet, „Medlemmer af Folketirken“ i et tredje, men, hvad der rigtignok har slaaet mig mest, er, at det første Forslag, det, der er stillet i Spidsen, har Udtrykket „Folketirken i Sognet“! Jeg kan forstaa, at man siger

„Danmarks Folketirke“ og „Folketirken i Danmark“, men at man, for at undgaa Brugen af Ordet „Sognemenighed“, siger „Folketirken i Sognet“, kan jeg ikke forstaa; det er Noget, der slet ikke gaar an. Idet jeg tvivrigt ikke skal komme ind paa nogen detailleret Kritik over disse Forslag, vil jeg dog bemærke, at det er forunderligt, at man i § 4 vil forandre „Sognemenighed“ og bruge et andet Udtryk — jeg huster ikke, hvilket det er af de mange, som ere brugte i Ændringsforslagene — derom, da dog selve Paragrafen siger i sin Slutning, at de, der kunne være stemmeberettigede, ikke ere Andre end de, der høre til Folketirken. — Med disse Udtalelser vil jeg tilraade det ærede Thing at forkaste disse Ændringsforslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Jeg skal fatte mig i stor Korthed angaaende de nu foreliggende Forslag, idet jeg kan henholde mig til mine Udtalelser under Sagens 1ste Behandling, og tildels med Hensyn til enkelte af Ændringsforslagene, til de Ytringer, som desangaaende ere fremsatte af de ærede Ordforere og da fornemlig af den ærede sidste Taler. Under Sagens 1ste Behandling udtalte jeg min Beredvillighed til at slutte mig til dette Lovforslag, saaledes som det var fremkommet fra en Del Forslagsstillere her i Salen; jeg fandt, at jeg kunde gøre det, fordi det med Hensyn til en Hoveddel deraf i det Hele og Væsentlige sluttede sig til Indstillinger, der efter meget omfattende Forhandlinger vare fremkomne i den sidst afholdte Kirkekommission om denne Sag, og fordi der i den anden Del deraf i det Væsentlige var optaget de Bestemmelser, der findes i Anordningen af 2den Oktober 1862; thi ihvorvel jeg ikke kunde slutte mig til de Motiver, der sandsynligvis havde været i alt Fald medvirkende hos flere af Forslagsstillerne til at ønske disse Bestemmelser optagne i Lovforslaget, kunde jeg dog ikke finde, at der var nogen tilstrækkelig Grund til at modsætte mig, at de nu overførtes fra den Skikkelse, de tidligere havde, til Lovsform, naar det skete i Forbindelse med andre Bestemmelser, som bragte det Hele over til en samlet